

РЕШЕНИЕ

№ 11889

гр. София, 15.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4428** по описа за **2024** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Топлофикация София“ ЕАД срещу Решение № 4705/20.10.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав по НАХД № 8141/2023 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № МН – ЗБ – 23 - 038/22. 05. 2023г., издадено от началник на регионален отдел „Метрологичен надзор - 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което за нарушение на чл. 44, т. 4 във връзка с чл. 43, ал. 1 от Закона за измерванията /ЗИ/ на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 /двеста/ лева на основание чл. 85, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗИ.

Касаторът оспорва решението като постановено в противоречие с материалния закон, при неправилна преценка на фактическата обстановка и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че в АУАН и НП не е посочена нарушената правна норма. В посочените норми на чл. 44, т. 4 във вр. с чл. 43, ал.1 от ЗИ не се съдържа изискване знак за проверката да се поставя и върху преобразувателите на температура. Правят се възражения, че въззивният съд не е отчел, че дадените предписания за смяна на топломера са изпълнени, нарушението е „маловажен случай“

по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. По съществуващото на спора излага доводи, че този вид топломери следва да се проверяват по реда на неделимите топломери, а не по реда на хибридните такива и не следва да поставят отделни стикери за проверката върху изчислителния блок на топломера и върху преобразувателя на температура. Моли за отмяна на решението и на потвърденото с него НП. Претендира разноски. Прави искане за отхвърляне на претенцията на ответника за разноски като неоснователна. В хода на делото възраженията се поддържат от юрк. Д..

Ответникът – Началник на Регионален отдел „МН - 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“, чрез главен експерт – юрист С. представя възражение по касационната жалба, която оспорва изцяло като неоснователна. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурор Х. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно.

Административен съд София - град, X касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 09.02.2023г., около 12:20 часа, И. Г., на длъжност старши инспектор в РО „МН 3. България“, извършил проверка в абонатна станция /АС/ в сграда, намираща се в [населено място],[жк],[жилищен адрес]. В хода на проверката било установено, че за измерване на топлинна енергия на описания обект „Топлофикация София“ ЕАД използвала хибриден топломер, състоящ се от изчислителен блок, ведно с преобразувател на разход и преобразуватели на температура. Върху изчислителния блок и преобразувателя на разход имало поставен стикер за извършена проверка със срок на валидност до 02. 2023 г., но върху преобразувателите на температура знакът за проверка бил във вид на пломба със срок на валидност до 31. 12. 2020 г., след което нямало знак за последваща проверка.

На 03.04.2023 г. на „Топлофикация София“ ЕАД бил съставен АУАН №1С449/03.04.2023 г., за нарушение на чл. 44 т. 4 вр. чл. 43 ал. 1 от Закона за измерванията, който бил подписан без възражения. Срещу АУАН не постъпили възражения и в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН.

На 22.05.2023 г. от Началника на Регионален отдел „МН - 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“, било издадено обжалваното пред СРС Наказателно постановление № МН-ЗБ-23-038/22.05.2023 г., с което на основание чл. 85, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗИ била наложена на „Топлофикация София“ ЕАД имуществена санкция в размер на 200, 00 /двеста/ лева за нарушение на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от ЗИ.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, СРС е обосновал извод за законосъобразност на наказателното постановление по съображения, че описанието на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено установяват съставомерност на деянието, което осъществява от обективна страна признаците на чл. 44, т. 4 във вр. с чл. 43, ал. 1 от ЗИ.

Съдът констатира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения и

противоречие с материалния закон, основание за отмяна на съдебното решение. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена по силата на чл. 94, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 75, ал. 1 от ЗИ и съгласно приложени по делото заповеди.

Решението е правилно.

Неоснователни са твърденията на касатора, че в АУАН и НП не са посочени нарушените правни норми. Видно от съдържанието на АУАН, деянието е описано от фактическа страна, а от правна страна в него изрично е посочено, че „Топлофикация София“ ЕАД е извършило нарушение на чл. 44, т. 4 във вр. с чл.43, ал. 1 от ЗИ. Описанието от фактическа страна и нарушените правни норми са възпроизведени и в НП. Обосновано и законосъобразно въззивният съд е приел, че извършването на нарушението е доказано. Установените факти и обстоятелства в деня на проверката, в частност констатираното нарушение, са подкрепени както от писмените доказателства към административната преписка, така и от показанията на свидетеля И. Г., които съдят правилно е кредитирал и отчетел като достатъчни да обосноват извършено от „Топлофикация София“ ЕАД нарушение. В подкрепа на констатираното нарушение е и обстоятелството, че на 24.02.2023 г. от касатора била извършена подмяна на топломера, което не би било сторено, ако от дружеството не са били наясно, че процесният топломер е притежавал изискуемите от закона знаци за последваща проверка.

Правилно СРС е установил, че „Топлофикация София“ ЕАД не е изпълнила вмененото ѝ задължение да удостовери извършената последваща проверка на средствата за измерване, като постави знак за удостоверяване на същата. Като не може да се споделят възраженията на касатора, че дружеството „Арттест-Б“ ЕООД е следвало да понесе административнонаказателната отговорност. Лицата, които използват средства за измерване, са длъжни да не използват средства за измерване без знаците, удостоверяващи извършената последваща проверка /чл. 43, ал. 1 във връзка с чл. 44, т. 4 от ЗИ/. В процесния случай „Топлофикация София“ ЕАД е употребявала топломер като средство за непрекъснато измерване на количеството топлина, без знаци за последваща проверка. Именно дружеството, което ползва средствата за измерване с цел отчитане на плащания, на основание чл. 43, ал. 3 от ЗИ, е субект на административнонаказателната отговорност. Правилно е преценено, че такъв знак следва да се постави върху всички компоненти на измервателния уред, включително и върху преобразувателите на температура. При предходна проверка такъв знак е бил поставен върху преобразувателите на температура, но срокът му на валидност е бил изтекъл.

По отношение на изложените от касатора твърдения, че въззивният съд не е обсъдил всички изложени пред него възражения, следва да се отбележи, че същите са обстойно разгледани и правилно отхвърлени като неоснователни.

В оспорения съдебен акт са изложени подробни съображения относно неприлагане на института „маловажност“ по чл. 28, б. „а“ ЗАНН, като настоящият състав споделя изцяло неговите изводи. Изискванията на закона за ползване на топломери с поставени надлежни обозначения за преминала последваща проверка са гаранция за надлежно търговско измерване на количество потребена топлинна енергия. Ползването на средство за измерване, което не отговаря на законовите изисквания, може да компрометира отчетеното и/или фактурирано количество потребена топлинна енергия за даден период от време.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваното решение на СРС не страда от твърдените в касационната жалба пороци, което обстоятелство налага отхвърлянето ѝ като неоснователна и оставяне в сила на въззивното решение.

Предвид изхода на спора, на ответника по касация се следват разноски в размер на минимално юрисконсултско възнаграждение от 80 лева по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правна помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4705/20.10.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав по НАХД № 8141/2023 г.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавна агенция за метрология и технически надзор сумата от 80 / осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: